

Opera suspicionată (OS)
Suspicious workOpera autentică (OA)
Authentic work

OS	MANOLE, Victor; ISTUDOR, Nicolae și BOBOC, Dan. Serviciile în economia rurală, bazată pe inovație și cunoaștere, în România. <i>Amfiteatru economic</i> . iunie 2007. p.136-146.
OA	NICULESCU, Nicolae. Economia bazată pe cunoaștere – NOUA ECONOMIE?. <i>Economie teoretică și aplicată</i> . 496(1). martie 2006. p.48-55.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.137: 45d- p.138:16d

p.50:16s – p.50: 10d

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	

13.	Preluarea identică de pasaje ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	
-----	---	--

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de piesă de creație care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) In opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

SERVICIILE ÎN ECONOMIA RURALĂ, BAZATĂ PE INOVAȚIE ȘI CUNOAȘTERE, ÎN ROMÂNIA

(The services in the rural economy based on innovation and knowledge in Romania)

Prof. univ. dr. Victor Manole

Academia de Studii Economice din București
victor.manole@eam.ase.ro

Conf. univ. dr. Nicolae Istudor

Academia de Studii Economice din București
nistudor@eam.ase.ro

Conf. univ. dr. Dan Boboc

Academia de Studii Economice din București
danboboc@metro.ro

Rezumat

În zilele noastre, realitatea economică din țările dezvoltate arată că cele mai importante și mai eficiente investiții sunt cele legate de inteligență, de stimularea creativității și de cunoștințe. Orientarea investițiilor către aceste trei direcții a condus la crearea a ceea ce literatura de specialitate numește „noua economie” sau „economia bazată pe cunoștințe”, și a avut ca rezultat o societate așezată pe inovații, informații și cunoștințe. Noua economie se sprijină pe domenii precum: tehnologii bazate pe micro-electronică și informatică, tehnologii biologice, tehnologii genetice, revoluția verde (ecologică), tehnici nucleare, navigarea în spațiu, bio-energie etc. Conform orientărilor stabilite prin Strategia Lisabona, la nivelul politicilor Uniunii Europene, știința și tehnologia sunt considerate instrumente cheie pentru viitorul european. Rolul esențial al cercetării științifice și al dezvoltării tehnologice în creșterea competitivității economiilor europene a fost subliniat prin Comunicatul Comisiei Europene, „More Research and Innovation - Investing for Growth and Employment”, din octombrie 2005. Pentru România, necesitatea de a impulsiona creșterea competitivității economice, în speță în domeniul agroalimentar și al economiei rurale, pentru perioada 2007-2013, care reprezintă prima etapă a procesului post-aderare, impune ca cerință esențială reducerea decalajelor tehnologice care o separă de celelalte state membre ale Uniunii Europene, precum și realizarea unui mediu economic capabil să asimileze și să dezvolte domenii de înaltă tehnologie și să se adapteze schimbărilor tot mai dinamice generate de globalizare și de economia bazată pe cunoaștere. La realizarea obiectivelor de mai sus, un rol important îl joacă serviciile din sectorul agroalimentar și al economiei rurale, fără de care nu pot fi valorificate rezultatele investițiilor efectuate în agricultură, industrie alimentară și dezvoltarea rurală.

Cuvinte cheie ● Dezvoltare rurală ● Mediul rural ● Servicii ● Inovație ● Economie bazată pe cunoaștere ● Economie rurală ● Competitivitate ● Concurență.

Abstract

Nowadays, economical reality in developed countries shows that the most important and efficient investments are those related to intelligence, stimulating creativity and knowledge. Investments orientation to these three directions guided to the creation of what literature of specialty calls „new economy” or „economy based on knowledge” and, as a result, to the society based on innovations, information and knowledge. The new economy is based on the favorite domains such as: technologies based on micro-electronic and informatics, biological technologies, genetics technologies, green revolution, nuclear techniques, space navigation, bio-energy etc. Accordingly to the guidelines established through the Lisbon Strategy, at European Union politics level, science and technology are considered as being key instruments for the European future. The essential role of the scientific research and technological development in raising the European economy competitiveness was emphasized through the European Commission Communication „More Research and Innovation - Investing for Growth and Employment” of October 2005. For Romania, the necessity of raising the economy competitiveness, in particular of the agro-food and rural economy, impose as an essential requests the decrease of the technological gaps that makes it different of the others European Union Member States, as well as realizing an economic environment capable of assimilating and developing high technology fields and to adapt to the dynamic changes imposed by the globalization and by the technology based on knowledge. In realizing the above mentioned objectives, an important role is played by the agro-food and rural economy services, without which can not be valorized the results of the investments made in agriculture, food industry and rural development.

Keywords ● Rural development ● Rural area ● Services ● Innovation ● Economy based on knowledge ● Rural economy ● Competitiveness ● Competition.

Introducere

În zilele noastre, realitatea economică din țările dezvoltate demonstrează faptul că cele mai importante și mai eficiente investiții sunt cele legate de inteligență, de stimularea creativității și de cunoaștere. Orientarea investițiilor în aceste trei direcții a condus la crearea a ceea ce literatura de specialitate numește „**noua economie**“ sau „**economia bazată pe cunoaștere**“ și, **implicit, a societății bazate pe inovații, informații și cunoștințe**. Domeniile predilecte pe care se fundamentează noua economie sunt tehnologiile axate pe micro-electronică și informatică, tehnologiile biologice, ingineria genetică, revoluția verde, tehnica nucleară, navigația spațială, bioenergia etc.

Având în vedere accentuarea acestor tendințe pe plan mondial și mai ales decalajele în planul performanțelor care diferențiază economia europeană de cea a SUA și de economiile emergente ale Chinei și Indiei, la Consiliul European întrunit la Lisabona în martie 2000, Uniunea Europeană și-a fixat ca obiectiv pentru următorii zece ani să aibă cea mai competitivă și dinamică economie bazată pe cunoaștere, capabilă să susțină creșterea economică asigurând mai multe și mai bune locuri de muncă, precum și coeziunea socială, cunoscută sub denumirea „Strategia“ sau „Agenda“ Lisabona.

Cu ocazia Summit-ului de la Bruxelles al Consiliului European din martie 2005, menit să evalueze stadiul realizării obiectivelor Strategiei Lisabona, ținta acesteia a fost refocalizată pe următoarele priorități: creșterea economică, a competitivității și a ocupării forței de muncă. La lucrările Summit-ului s-a stabilit necesitatea consolidării Strategiei Lisabona la nivel național, prin adoptarea de planuri de acțiune integrate, care să fie asumate de guverne în fața parlamentelor naționale, precum și prin raționalizarea instrumentelor programatice și de raportare europene și naționale.

Conform orientărilor stabilite prin Strategia Lisabona, la nivelul politicilor Uniunii Europene, știința și tehnologia sunt considerate instrumente cheie pentru viitorul european. Rolul esențial al cercetării științifice și al dezvoltării tehnologice în creșterea competitivității economiilor europene a fost subliniat prin Comunicatul Comisiei Europene „More Research and Innovation - Investing for Growth and Employment“ din octombrie 2005.

Pentru România, necesitatea de a impulsiona creșterea competitivității economice, în speță în domeniul agroalimentar și al economiei rurale, pentru perioada 2007-2013 -care reprezintă prima etapă a procesului post-aderare -, impune ca cerință esențială reducerea și depășirea decalajelor tehnologice care o separă de celelalte state membre ale Uniunii Europene, precum și realizarea unui mediu economic capabil să asimileze și să dezvolte domenii de înaltă tehnologie și să se adapteze schimbărilor tot mai dinamice generate de globalizare și de economia bazată pe cunoaștere.

1. Ce este economia bazată pe cunoaștere?

Sintetizând cele mai importante abordări asupra acestui concept din literatura de specialitate, profesorul Ovidiu Niculescu consideră că „ în esență, economia bazată pe cunoștințe se caracterizează prin transformarea cunoștințelor în materie primă, capital, produse, factori de producție esențiali ai economiei și prin procese economice în cadrul cărora generarea, vinderea, cumpărarea, învățarea, stocarea, dezvoltarea, partajarea și protecția cunoștințelor devin predominante și condiționează decisiv obținerea de profit și asigurarea sustenabilității economiei pe termen lung“.

Economia bazată pe cunoaștere este definită prin următoarele trăsături:

a) **Supremația valorilor necorporale**. În vechea economie sau economia

clasică valoarea unei firme era dată, în primul rând, de elementele materiale, corporale din patrimoniu. În schimb, în economia cunoașterii valoarea firmei, competitivitatea sa, este determinată de capacitatea acesteia de a dobândi, disemina și valorifica informațiile și cunoașterea.

b) **Demasificarea piețelor și, implicit, a marketingului.** În acest tip de economie produsele și serviciile vizează cererea la scară tot mai mică - nișe și chiar fracțiuni mai mici ale pieței. Acest proces deplasează economia dinspre omogenitate și diferențiere redusă către eterogenitate pregnantă.

c) **Modificarea naturii muncii.** Se generalizează nevoia crescândă de experți și consultanțe specializate. Munca de rutină, repetitivă și programabilă cedează teren în fața muncii creative, nonrepetitive, abordând sarcini inedite.

d) **Inovația este cheia succesului.** Supraviețuirea firmelor se bazează pe fluxuri constante de inovație în toate palierele funcționării lor, orientarea spre schimbare devenind lege.

e) **Revenirea la scară redusă.** Accentuarea diferențierii produselor, determinată de demasificarea piețelor, exclude economiile de scară atât de râvnite de producția industrială, cedând loc celor de „scară redusă“, caracterizate prin valoare economică ridicată. În noua concepție, „mare“ nu înseamnă neapărat și bun, iar „mic“, nu trebuie receptat ca ceva slab și necompetitiv.

f) **„Dereglementarea organizării“.** Orientarea spre schimbare și inovație flexibilizează angrenajele organizatorice ale firmelor. Descentralizarea decizională, destandardizarea procedurilor de muncă, deformarea relațiilor organizaționale și creșterea ponderii comunicării informale constituie un cadru organizatoric propice creativității și adaptării la schimbare.

g) **Integrarea sistemelor economice.** Interdependența crescândă a elementelor ce alcătuiesc sistemele economice și de afaceri duce la o mai pronunțată integrare și complexitate a acestora. Coordonarea

lor eficace pretinde, în schimb, volume tot mai mari de informații și capacitate sporită de procesare a informațiilor.

h) **Informatizarea infrastructurii de afaceri.** Sistemele informatice reprezintă baza unor vaste și ramificate rețele partenoriale, multe dintre ele extinse la scară globală.

i) **Accelerarea ritmului tranzacțiilor și a oportunităților economice.** În noua economie timpul se transformă într-o variabilă tot mai critică, fiecare unitate temporală valorând mai mult decât cea trecută. Concurența dintre firme va viza tot mai mult timpul, reacțiile lente și secvențiale fiind înlocuite cu abordări simultane.

E-Comerțul, ce se amplifică pe zi ce trece, este una din formele de manifestare a acestei trăsături.

În evaluarea stadiului în care se află o țară în trecerea sa la economie bazată pe cunoaștere se folosește un sistem de indicatori (cunoscuți sub denumirea de Tablou Lisabona), grupați pe cinci domenii de apreciere a dezvoltării, după cum urmează:

1. Inovare și cercetare:

1.1. Cheltuieli pentru resurse umane;

1.2. Total cheltuieli pentru cercetare-dezvoltare (CD), din care:

1.2.1. finanțate de guvern;

1.2.2. finanțate de sectorul privat;

1.3. Nivelul accesului la internet;

1.4. Numărul patentelor înregistrate la nivel european;

1.5. Numărul patentelor înregistrate la nivel mondial;

1.6. Cheltuieli cu informatica și tehnicile de vârf;

1.7. Cheltuieli cu comunicațiile.

2. Liberalizarea și fluidizarea piețelor:

2.1. Tariful apelurilor telefonice locale;

2.2. Prețul energiei electrice pentru utilizatorii industriali;

2.3. Prețul gazelor pentru utilizatorii industriali.

d) **Servicii de reproducție și selecție a animalelor**, care sunt reprezentate de următoarele activități: controlul performanțelor animalelor de reproducție; întocmirea și conducerea registrelor genealogice; certificarea valorii biologice a materialului de reproducție; bonitarea și autorizarea anuală a reproducătorilor folosiți la însămânțări artificiale și la montă naturală, efectuarea însămânțărilor artificiale, etc.

e) **Servicii de consultanță pentru producătorii agroalimentari din mediul rural**, sunt activități absolut necesare pentru potențialii investitori din zona rurală. În prezent, se constată o tendință de dezvoltare a consultanței private, care începe să se manifeste, mai ales în ceea ce privește elaborarea proiectelor pentru accesarea fondurilor europene. Menirea serviciilor de consultanță este de a contribui la creșterea competitivității sectorului agroalimentar din România pe piața UE.

f) **Servicii de mecanizare a agriculturii**, sunt absolut necesare având în vedere faptul că o agricultură modernă, așa cum trebuie să devină agricultura noastră, nu poate fi creată fără mecanizare. Schimbările profunde care au avut loc în structura de proprietate din agricultură în contextul lipsei acute de mijloace mecanice pentru executarea lucrărilor agricole, impune măsuri de organizare a mecanizării în special pentru agricultura privată. Sistemul de organizare și utilizare a mijloacelor mecanice cel mai des întâlnit în Europa este cel cooperatist, care a generat renumitele cooperative de mecanizare.

g) **Servicii de aprovizionare cu resurse materiale și de desfacere a produselor agricole** reprezintă activități care pot elimina multiplele probleme pe care producătorii agroalimentari din mediul rural le au în procesul de negociere a prețurilor de aprovizionare cu resurse

materiale și a celor de vânzare a produselor agricole, proces în cadrul căruia țărănul român a pierdut tot timpul.

h) **Servicii de asigurări contra riscurilor** pe care le ridică producția agricolă, mai ales, cum ar fi : secetă, inundații, îngheț etc. Aceste servicii ar trebui să vină în întâmpinarea producătorilor agricoli cu scopul de a-i informa asupra avantajelor pe care le oferă și pentru a elimina mentalitatea conform căreia agricultura depinde, în totalitate, de factorii naturali, propunându-le producătorilor agricoli un management performant, care să diminuezeși, chiar, să elimine riscurile naturale.

i) **Servicii de creditare a potențialilor beneficiari din mediul rural**, cu ajutorul cărora aceștia să poată avea acces la fondurile europene, și nu numai, în vederea creșterii și diversificării veniturilor din mediul rural.

Concluzii

Având în vedere aspectele evidențiate mai sus, considerăm că elaborarea unei strategii coerente de dezvoltare a economiei rurale bazată pe cunoaștere în România nu poate fi realizată decât printr-o operă colectivă, prin crearea unui grup multidisciplinar de specialiști în mediul rural reprezentativi și lideri de opinie autohtoni, dispuși și disponibili să întreprindă o astfel de activitate, care să fie agreată de factorii de decizie politică și să atragă și tineri specialiști dedicați domeniului.

În cadrul acestei strategii locul și rolul serviciilor necesare consolidării economiei rurale trebuie foarte bine stabilit, deoarece acestea, în marea lor majoritate, au menirea de a orienta potențialii investitori din mediul rural către desfășurarea de activități eficiente, bazate pe practicarea tehnologiilor moderne, capabile să asigure competitivitatea sectorului agroalimentar, și nu numai, pe piața Uniunii Europene.

Notă

1. Potrivit unui studiu al MEC realizat în cadrul Programului de Relansare a Învățământului Rural, în anul 2000 numai 1/3 din populația rurală avea absolvită școala primară, cca. 1/3 absolviseră studiile gimnaziale, iar 3,1% nu absolviseră nici o formă de educație

Bibliografie

- [1] Barariu, Sorin - *Țările nordice au câștigat lozul cel mare al globalizării*, Revista Capital nr. 47/2005.
- [2] Dumitrescu, Dalina - *Procesul generator de cunoștințe în societatea bazată pe cunoaștere*, (editor Ion Gh. Roșca), București, Editura Economică, 2006.
- [3] Florian, Violeta și colab. - *Riscul social - cercul vicios al comunităților rurale*, Editura „Terra Nostra”, Iași, 2005.
- [4] Moga, Toader; Rădulescu Carmen Valentina - *Dezvoltarea complexă a spațiului rural*, Editura ASE, București, 2003.
- [5] Istudor Nicolae - *Dezvoltarea rurală și regională a României în perspectiva integrării în Uniunea Europeană*, Editura ASE, București, 2006.
- [6] Niculescu, Ovidiu, Niculescu, Luminița - *Noua economie - economia bazată pe cunoștințe, societatea cunoașterii*, (editor Ion Gh. Roșca), București, Editura Economică, 2006.
- [7] Suciu, Marta-Christina - *Economia creativă și societatea bazată pe inovare și cunoaștere - o provocare, dar și o oportunitate pentru România*, Revista de analiză și perspectivă economică nr. 1-2/2005, ASE, București.
- [8] Toffler, Alvin - *Război și anti-război*, Editura ANTET, București, 1995.
- [9] ***, Planul Național Strategic pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală, MAPDR, februarie 2007.
- [10] ***, Legea nr. 375/11.06.2002 pentru aprobarea OG nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, Monitorul Oficial 436/12.06.2002.